

Konsejlspræsident vilde udtale sig paa Regeringens Vegne, lige saa lidt kan man tvivle om, hvordan Flertallet i denne Sal, Venstrereformpartiet, staar efter den Stilling, vi indtog i 1894—95, da den nu-gældende Valgkredsordning blev gennemført. Ingen kan derefter være i Tvivl om, at vi fremdeles maa stille os paa det Standpunkt at sige: Enten skal Grundloven opfyldes saa nøje, saa fuldkomment, som det praktisk taget er muligt — thi deri har den højtærede Konsejlspræsident selvfølgelig Ret, at en matematisk nøjagtig Inddeling kan ikke tilvejebringes — eller ogsaa maa Grundloven forandres. Men naar nu Forholdet er det, at vi dog vistnok alle saa nogenlunde erkende, at det vil være uheldigt vedblivende at fare fort ad den Vej, vi kom ind paa i 1894, og som ikke en Gang blev ført fuldkommen til Ende efter sit Princip, naar vi erkende, at det vilde være uheldigt vedblivende at bygge paa det Forholdstal, som er fastslaaet ved Grundloven af 1866, idet det fører til en uforholdsmæssig stor Repræsentation, der har saa mange Ulemper i Følge, at den ikke kan betragtes som ønskelig eller attraaværdig, saa er der ingen anden Udvej tilbage end det andet Led i Alternativet, nemlig at søge hen til en Grundlovsforandring. Og der tror jeg, den højtærede Konsejlspræsident har fuldkommen Ret i, at naar vi fra alle Partiers Side og fra begge Tings Side sammen med den højtærede Regering enes om at begrænse Grundlovsforandringsspørgsmaalet til det, vi her beskæftige os med, vil det ikke være vanskeligt at finde den belejlige Stund, da denne Sag skal gennemføres.

Jeg finder ingen Anledning til at føre Betragtningen af denne Sag videre, navnlig ikke umiddelbart ovenpaa den højtærede Konsejlspræsidents Tale. Jeg kan ganske slutte mig til, hvad han sagde, og naar jeg vil anbefale Tinget at følge den højtærede Konsejlspræsidents Betragtning, mener jeg, at det bør ske derved, at vi vedtage et *Forslag om Overgang til Dagsordenen* saalydende:

„Idet Folketinget udtaler, at en betryggende og retfærdig Valgkredsordning bør tilvejebringes ved en Ændring i Grundloven, hvorved Folketings-Valgkredsene fastsættes til et bestemt Tal, gaar Tinget over til Dagsordenen.“

Jeg skal nu overrække Tingets højtærede Formand dette Forslag til Dagsorden, idet jeg anbefaler det til Vedtagelse her i Tinget. Det stemmer nøje med, hvad dette Tings Flertal i sin Tid, da det

stod som Mindretal, arbejdede for, og det er sikkert Vejvisningen med Hensyn til den Løsning, vi maa naa til i en forhaabentlig nærmere Fremtid angaaende denne Sag.

Formanden: Der er altsaa stillet Forslag om Overgang til Dagsordenen. Forslaget lyder saaledes:

„Idet Folketinget udtaler, at en betryggende og retfærdig Valgkredsordning bør tilvejebringes ved en Ændring i Grundloven, hvorved Folketings-Valgkredsene fastsættes til et bestemt Tal, gaar Tinget over til Dagsordenen.“

Det er nu denne Dagsorden, hvormed Forhandlingen vil dreje sig.

Ordføreren for Forslagsstillerne

(*Borghjerg*): Den højtærede Konsejlspræsident stillede sig ganske afvisende overfor det Forslag til Beslutning om Nedsættelse af en Kommission til Gennemførelse af en Omordning af Folketingsvalgkredsene, som mine Medforslagsstillere og jeg have stillet. Han saavel som den ærede Ordfører for Flertallet her i Salen stillede sig ganske afvisende hertil. Den højtærede Konsejlspræsident og det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) foretrak en anden Vej, nemlig Grundlovsforandringens Vej. Det ærede Medlem fra Løvel sagde bl. a., at man der stod paa det samme Standpunkt som i 1894: enten—eller, et af to, enten maa Grundlovens Bud ske Fyldest, eller den maa forandres. For øvrigt er der en tredie Vej, som jeg vil gøre opmærksom paa, nemlig den: at opfylde Grundloven og saa, hvis man mener, at det vil være uheldigt at blive ved at forandre Valgkredsene, skride til en Grundlovsforandring; og det er i og for sig ikke den daarligste Vej. Der er nemlig ikke saa lidet i den Betragtning, at Grundlovens Bud skal opfyldes, og naar man har en saa skrigende Uretfærdighed, som man for Tiden har, gælder det først om at komme ud derover. Mener man saa, at man ikke bør lade Uretfærdigheden opsamle sig i Løbet af Aarene, opfylder man Grundloven nu, og saa skrider man til Overvejelser om en Grundlovsforandring, idet der ikke er lidet i den Betragtning, at Folketinget, Rigsdagen, skal være grundlovmæssig sammensat, for at man med fuld Ret kan skride til en Grundlovsforandring. Det gælder netop om, at den Grundlovsforandring, der skal foretages, bliver foretaget af en grundlovmæssig sammensat